

[Elsabeth Køck-Petersen.]

arbejdsløshed typisk jo ikke er selvforskyldt, men jeg vil dog lige komme med de argumenter, som venstre lægger vægt på i den forbindelse.

Den 11. marts vedtog vi en overenskomstforlængelseslov. Venstre finder ikke, at det er rimeligt, at arbejdsløshedsunderstøttelsen skal stige betydelig kraftigere end arbejdslønninger. Når nogle arbejdslønninger er lavere end understøttelsen, så vil det være meget vanskeligt for den arbejdsløse at se en fordel ved at arbejde. Det er ikke noget, der fremmer arbejdslysten på nogen måde, når understøttelsen er betydelig højere end den aflønning, der bliver ydet ved en hel del arbejde.

Samtidig skaber det jo også utilfredshed hos de arbejdende laverelønnede. Der opstår således generelt en betydelig fare for lønglidning i den situation, og det er en form for lønglidning, der jo ikke er begrundet i nogen form for produktivitetsforbedring. Det vil sige, man sætter inflation i gang, og lønningerne siger til skade for det erhvervsliv, der skulle skabe flere arbejdspladser. Konsekvensen af et sådant forslag kan altså blive, at konkurrenceevnen svækkes inden for erhvervslivet, og at der er flere, der bliver arbejdsløse.

Det er disse argumenter, venstre lægger vægt på i vurderingen af arbejdsløshedsunderstøttelsens højde, og derfor må vi afvise de forslag, der er indeholdt i kommunisternes og SF's forslag om forbedring af arbejdsløshedsunderstøttelsen.

Bay (FP):

De foreliggende forslag understreger betydningen af det, jeg nogle gange har sagt, nemlig at dette ting laver 200 love om året, men at de 195 kun har ét formål: at rette på de dårlige følger af de love, man lavede sidste år. Nu kan jeg se, at der også er kommet lovforslag, der oven i købet direkte har til hensigt at gøre dem endnu ringere. Det kan vi ikke medvirke til.

Sagen er den, at nok har vi sympati for de arbejdsløse, vi synes, det er skammeligt, at mennesker skal være arbejdsløse, men vi har også sympati for de 900.000, der stadig arbejder, og det er dem, der skal betale ud af deres ikke alt for store fortjeneste, hvis de arbejdsløse økonomisk skal have det bedre

og have lettere ved at få understøttelsen end før. Vi vil gerne være med til at kigge på forslaget i arbejdsmarkedsudvalget, men jeg tror ikke, der er ret megen sympati at hente fra vor side for det.

Alle og enhver i dette land ved, at skal vi nogen sinde ud af den kunstige situation, vi har med arbejdsløshed, så er det en anden vej, vi skal: byrderne for dem, der arbejder, skal lettes i stedet for at forhøjes.

Lone Dybkjær (RV):

Det radikale venstre kan ikke gå ind for de to lovforslag, vi her har til behandling, undtagen på enkelte punkter, og jeg skal kort redegøre hvorfor, uden at tage en mere principiel diskussion i forbindelse med hele lovkomplekset om arbejdsløshed og arbejdsformidling.

I forbindelse med de ting, der blev drøftet ved lovforslaget sidste år, hvor vi behandlede nogle ændringer i arbejdsformidlingen og ved arbejdsløshedsforsikringen, var der jo enighed om at gennemføre en række forbedringer i den eksisterende lovgivning. Samtidig var der mellem 3 partier, nemlig socialdemokratiet, kristeligt folkeparti og det radikale venstre, enighed om at opfordre arbejdsministeren til at nedsætte et udvalg, der skulle behandle alle spørgsmålene på et bredere grundlag. Vi pegede her på, at der var nogle spørgsmål, der navnlig skulle tages ud til behandling, sådan at man kunne tænke sig en lovgivning gennemført omkring disse ting allerede i år.

Det var for det første — og det er det punkt, vi allerede har drøftet i dag — spørgsmålet om at etablere en arbejdsløshedsforsikringsordning for de selvstændige erhvervsdrivende, og jeg er glad for de kommentarer, der er kommet fra arbejdsministerens side omkring disse ting. For det andet var det et spørgsmål om ændring af 180 dages reglen for dem, der netop har afsluttet en uddannelse, og for det tredje var det at forbedre forholdene for de værnepligtige, der blev sendt hjem uden at have noget arbejde.

Vi er klar over, der er andre ting, der trænger til forbedring i forbindelse med hele dette lovkompleks, men vi har altså fundet, at det er disse ting, der bør have højest prioritet, og det er derfor dem, vi ønsker at arbejde for først.